

90115

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Sector Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/2844 GEMWT

uitspraak van de enkelvoudige kamer

in de zaak tussen:

H.C. Bremer,
wonende te Amsterdam,
eiser,

en

het dagelijks bestuur van het stadsdeel Oud-Zuid van de gemeente Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde mrs. G. van der Kuil en W. Karreman.

1. Procesverloop

Verweerder heeft bij besluit van 24 maart 2005, verzonden 14 april 2005, aan eiser meegedeeld dat de kosten voor het treffen van noodvoorzieningen aan het pand aan de Tweede Jan van der Heijdenstraat 89 te Amsterdam hem in rekening zullen worden gebracht. Bij besluit van 7 juni 2007 heeft verweerder het daartegen door eiser gemaakte bezwaar ongegrond verklaard (het bestreden besluit).

Eiser heeft tegen dit besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De rechtbank heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 juli 2008. Ter zitting heeft de rechtbank het onderzoek geschorst en het vooronderzoek heropent teneinde een getuige te kunnen oproepen en horen. De zaak is opnieuw behandeld ter zitting van 16 oktober 2008.

Eiser is in persoon verschenen.

Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigden.
Tevens is als getuige verschenen R.J.P. de Waal.

2. Overwegingen

2.1. Achtergrond van het geding

2.1.1. In de nacht van 7 op 8 maart 2005 heeft een brand gewoed in het pand aan de Tweede Jan van der Heijdenstraat 89 te Amsterdam. Op 8 maart 2005 heeft verweerder aan een aannemer een mondelinge opdracht verstrekt om veiligheidsmaatregelen te treffen. Deze opdracht is op 11 maart 2005 schriftelijk bevestigd.

2.1.2. Bij besluit van 24 maart 2005 is eiser als eigenaar van het desbetreffende pand op de hoogte gesteld van het feit dat de kosten voor het treffen van de noodvoorzieningen hem in rekening zullen worden gebracht. Bij brief van 13 mei 2005 heeft verweerder de kosten ten bedrage van € 45.051,- in rekening gebracht bij eiser. Tegen het besluit van 24 maart 2005 heeft eiser bezwaar gemaakt.

2.1.3. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard en het bestreden besluit gehandhaafd. Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

2.2. Standpunten van partijen

2.2.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het treffen van voorzieningen, gelet op de bevindingen van de heer De Waal (ambtenaar van Bouw- en Woningtoezicht) en zijn collega's, noodzakelijk was om de als gevolg van de brand ontstane onveilige situatie te verhelpen. Hoewel verweerder niet uitsluit dat eiser op de dag van de brand en/of de dagen erna enige actie had kunnen en willen ondernemen, hecht verweerder geloof aan de stelling dat eiser op de vroege ochtend van 8 maart 2005 heeft geweigerd zijn medewerking te verlenen. Tezamen met de spoedeisendheid van de situatie acht verweerder voldoende redenen aanwezig om bestuursdwang toe te passen zonder eiser in de gelegenheid te stellen zelf verdere maatregelen te treffen en daarmee de uitoefening van bestuursdwang te voorkomen. Verweerder acht niet aannemelijk dat de werkzaamheden geen spoedeisend karakter hebben gehad. Naar de mening van verweerder is er geen aanleiding voor het oordeel dat de kosten redelijkerwijs niet geheel of gedeeltelijk ten laste van eiser dienen te komen. De bezwaren die zien op de hoogte van de kosten staan ter beoordeling van de verzetsrechter en behoeven geen bespreking, aldus verweerder. Ook de wijze van uitoefening van bestuursdwang staat thans niet ter beoordeling omdat het hier feitelijk handelen betreft.

2.2.2. Eiser heeft betwist dat hij zijn medewerking heeft geweigerd. De heer de Waal heeft onjuiste verklaringen afgelegd. Naar deze medewerker van verweerder loopt een strafrechtelijk onderzoek. Eiser heeft op 8 maart 2005 aangegeven een bouwteam ter beschikking te hebben en alle werkzaamheden in eigen beheer te willen doen. Verweerder heeft ondanks de mededeling van eiser op 8 maart 2005 om negen uur opdracht verstrekt aan een sloopbedrijf. De heer de Waal heeft eiser niet op de hoogte gesteld van het feit dat het sloopbedrijf werkzaamheden zou gaan verrichten, waarvoor eiser zou moeten betalen. Eiser is pas per brief van 14 april 2005 op de hoogte gesteld van de werkzaamheden die zijn verricht. Verder bestrijdt eiser de noodzakelijkheid van sommige werkzaamheden die in rekening zijn gebracht. Sommige werkzaamheden staan ook niet op de werkomschrijving maar wel op de nota. De werkzaamheden waren volgens eiser niet zo spoedeisend dat reeds om negen uur 's ochtends de opdracht daartoe diende te worden verstrekt zonder overleg met eiser zelf. Verweerder heeft de kosten dan ook ten onrechte aan eiser in rekening gebracht.

2.3. Wettelijk kader

2.3.1. Ingevolge artikel 5:24, eerste lid, van de Awb stelt een bestuursorgaan een beslissing tot toepassing van bestuursdwang op schrift. De schriftelijke beslissing is een beschikking.

2.3.2. Ingevolge artikel 5:24, vierde lid, van de Awb wordt in de beschikking een termijn gesteld waarbinnen de belanghebbenden de tenuitvoerlegging kunnen voorkomen door zelf maatregelen te treffen. Het bestuursorgaan omschrijft de te nemen maatregelen.

2.3.3. Ingevolge artikel 5:24, vijfde lid, van de Awb hoeft het bestuursorgaan geen termijn te gunnen, indien de vereiste spoed zich daartegen verzet.

2.3.4. Ingevolge artikel 5:24, zesde lid, van de Awb zorgt het bestuursorgaan, indien de situatie dermate spoedeisend is dat het de beslissing tot toepassing van bestuursdwang niet tevoren op schrift kan stellen, alsnog zo spoedig mogelijk voor de opschriftstelling en voor de bekendmaking.

2.3.5. Ingevolge artikel 5:25, eerste lid, van de Awb is de overtreder de kosten verbonden aan de toepassing van bestuursdwang verschuldigd, tenzij de kosten redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoren te komen.

2.3.6. Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Woningwet – zoals dat gold van 1 januari 2003 tot 31 maart 2007 – gaan burgemeester en wethouders, spoedeisende gevallen uitgezonderd, niet over tot toepassing van bestuursdwang in geval van strijd met:

- a. een bij of krachtens de in artikel 2 bedoelde algemene maatregel van bestuur gegeven voorschrift omtrent bouwwerken of standplaatsen;
- b. een in de bouwverordening gegeven voorschrift omtrent bestaande bouwwerken, standplaatsen of open erven en terreinen, of
- c. redelijke eisen van welstand, beoordeeld naar de criteria, bedoeld in artikel 12a, eerste lid, onderdeel b,

dan nadat zij de aanschrijving hebben uitgevaardigd, de termijn, bedoeld in artikel 6:7 van de Awb is verstreken of, indien gedurende die termijn op grond van artikel 8:81 van die wet een verzoek om voorlopige voorziening is gedaan, dat verzoek is afgewezen, en de in die aanschrijving bepaalde termijn is verstreken.

2.3.7. Op grond van artikel 28, tweede lid, van de Verordening op de Stadsdelen draagt het college van burgemeester en wethouders, met inachtneming van artikel 165 van de Gemeentewet, al zijn bevoegdheden over aan het dagelijks bestuur van het stadsdeel.

2.4. Inhoudelijke beoordeling

2.4.1. De rechtbank ziet zich als eerste voor de vraag gesteld of in het onderhavige geval sprake is van spoedeisendheid als bedoeld in artikel 26 van de Woningwet, zodat een bevoegdheid tot het toepassen van bestuursdwang ontstaat. De rechtbank beantwoordt deze vraag bevestigend. In dit verband acht de rechtbank van belang dat de deskundige, de heer De Waal (ambtenaar van Bouw- en Woningtoezicht), na een schouw ter plaatse heeft gemeend dat het noodzakelijk was onmiddellijk voorzieningen te treffen. Naar het oordeel van de rechtbank vormt hetgeen eiser heeft aangevoerd onvoldoende aanleiding om tot een ander standpunt te komen. Juist in situaties als deze komt (de medewerker van) verweerder – binnen een zekere marge – beoordelingsvrijheid toe teneinde de veiligheid van de openbare ruimte te kunnen garanderen. Vanuit deze notie kan niet worden gezegd dat de door de inspecteur nodig geachte werkzaamheden zoals deze zijn neergelegd in de werkomschrijving aan de aannemer, als onredelijk of niet noodzakelijk dienen te worden aangemerkt. Dat de noodzakelijkheid van deze werkzaamheden door het op een later tijdstip door eiser ingeschakelde schadetaxatiebureau Krantz & Polak anders wordt beoordeeld, doet naar het oordeel van de rechtbank aan deze beoordelingsvrijheid niet af. Verweerder was dan ook bevoegd tot toepassing van bestuursdwang over te gaan.

2.4.2. Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad

van State zal, gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd, dit niet te doen. Dit kan zich onder meer voordoen indien handhavend optreden zodanig onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

2.4.3. De rechtbank ziet zich tegen deze achtergrond in dit geval voor de vraag gesteld of eiser een termijn als bedoeld in artikel 5:24, vierde lid, van de Awb had moeten worden gegund om de benodigde werkzaamheden zelf uit te (laten) voeren. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het treffen van voorzieningen, gelet op de bevindingen van de heer De Waal en zijn collega's, noodzakelijk was om de als gevolg van de brand ontstane onveilige situatie te verhelpen. Uit het verslag van bevindingen van de heer De Waal blijkt voorts dat eiser op 8 maart 2005 rond 9 uur ter plaatse aanwezig was en desgevraagd heeft geweigerd medewerking te verlenen aan opdrachtverstrekking aan de aannemer. Eiser heeft deze verklaring bestreden en in dit verband aangevoerd dat de opdracht tot het verrichten van de werkzaamheden is verstrekt zonder overleg met hemzelf. Hij heeft gesteld dat hij heeft aangegeven een bouwteam ter beschikking te hebben en alle werkzaamheden in eigen beheer te willen doen.

De rechtbank ziet in dit geval voldoende aanleiding om uit te gaan van het standpunt van verweerder. Daartoe acht rechtbank van belang dat de heer De Waal zijn verklaring ter zitting onder ede heeft bevestigd. Verder heeft deze getuige een gedetailleerd verslag gegeven van de gebeurtenissen tussen 8.30 uur en 9.30 uur op de ochtend van 8 maart 2005. De rechtbank acht zijn verklaring – met uitzondering van het punt van de keuze van de aannemer – consistent. Daarbij komt dat verweerder in de beroepsfase een ondertekende verklaring heeft overgelegd van de heer R.J. Boeren, de eigenaar van het pand aan de Tweede Jan van der Heijdenstraat 91, die de verklaring van de heer De Waal op bovengenoemde punten ondersteunt. De omstandigheid dat eiser tegenover deze verklaringen slechts zijn eigen verklaring heeft gesteld, legt naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende gewicht in de schaal om tot een andere conclusie te komen. De rechtbank overweegt hierbij dat een verklaring van een partij zelf, slechts als aanvullend bewijs onvolledig bewijs kan aanvullen. Nu eiser zijn eigen verklaring niet heeft ondersteund met aanvullend bewijs, kan aan deze verklaring geen doorslaggevende betekenis worden toegekend.

Gelet op het voorgaande in samenhang bezien met hetgeen in overweging 2.4.1. is overwogen omtrent de spoedeisendheid van de situatie, komt de rechtbank tot de conclusie dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat op 8 maart 2005 sprake was van een zodanig spoedeisend belang dat eiser geen gelegenheid als bedoeld in artikel 5:24, vierde lid, van de Awb behoefde te worden gegund om zelf verdere maatregelen te treffen en daarmee de uitoefening van bestuursdwang te voorkomen.

2.4.4. Ten aanzien van de kosten van bestuursdwang heeft eiser betoogd dat verweerder deze ten onrechte op hem heeft verhaald. De rechtbank volgt dit standpunt niet. In artikel 5:25 van de Awb is neergelegd dat bestuursdwang en kostenverhaal als regel samengaan. Voor het maken van een uitzondering kan blijkens de wetsgeschiedenis onder meer aanleiding bestaan indien de aangeschrevene ten aanzien van de ontstane situatie geen verwijt valt te maken of bij het ongedaan maken van de met het recht strijdige situatie het algemeen belang in die

mate is betrokken dat de kosten in redelijkheid niet of niet geheel voor rekening van de aangeschrevene behoren te komen. Naar het oordeel van de rechtbank is in dit geval gelet op hetgeen hiervoor is overwogen geen sprake van dergelijke of andere bijzondere omstandigheden die ertoe nopen de kosten redelijkerwijze niet of geheel ten laste van eiser te laten komen. De hoogte van de kosten van de toepassing van bestuursdwang en de redelijkheid van het maken van die kosten, staat ter beoordeling van de verzetsrechter waarop artikel 5:26, derde lid, van de Awb ziet. De rechtbank is ter zake niet bevoegd.

2.4.5. Gelet op al het voorgaande komt de rechtbank tot de conclusie dat de door eiser aangevoerde gronden niet kunnen leiden tot vernietiging van het bestreden besluit. De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren. Voor een vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht ziet de rechtbank geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

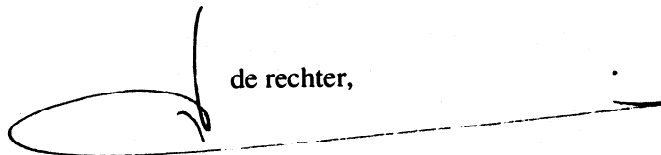
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 14 januari 2009 door mr. J.P. Smit, rechter, in tegenwoordigheid van mr. S. Leijen, griffier, en bekend gemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

de griffier,

de rechter,

Tegen deze uitspraak kunnen een belanghebbende en het bestuursorgaan gedurende zes weken na toezending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State te 's-Gravenhage.

Afschrift verzonden op:
DOC: C

15 JAN. 2009

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

